

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

3. prosinca 2020. *

„Žalba – Damping – Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine – Žalba koju je podnio intervenijent u prvostupanjskom postupku – Članak 56. drugi stavak druga rečenica Statuta Suda Europske unije – Djelomična privremena revizija – Gubitak statusa poduzetnika koji posluje u uvjetima tržišnog gospodarstva prilikom postupka revizije – Izmjena konačne antidampinške pristojbe – Određivanje uobičajene vrijednosti – Članak 11. stavak 9. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 – Protužalba – Tužba za poništenje koju su podnijeli konkurentni proizvođači sa sjedištem na području Europske unije – Dopuštenost – Izravan utjecaj – Podjela nadležnosti za postupanje u skladu s presudom”

U predmetu C-461/18 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 13. srpnja 2018.,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, sa sjedištem u Changzhouu (Kina), koji zastupaju K. Adamantopoulos, *dikigoros*, i P. Billiet, *advocaat*,

žalitelj,

a druge stranke postupka su:

Distillerie Bonollo SpA, sa sjedištem u Formigineu (Italija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, sa sjedištem u Borgoriccu (Italija),

Distillerie Mazzari SpA, sa sjedištem u Sant'Agata sul Santernu (Italija),

Caviro Distillerie Srl, sa sjedištem u Faenzi (Italija),

koje zastupaju R. MacLean, *solicitor*, i A. Bochon, *avocat*,

Comercial Química Sarasa, SL, sa sjedištem u Madridu (Španjolska),

tužitelji u prvostupanjskom postupku,

Vijeće Europske unije, koje zastupaju H. Marcos Fraile i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju N. Tuominen, *avocatä*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju M. França, J.-F. Brakeland i A. Demeneix, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

* Jezik postupka: engleski

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Arabadžiev, predsjednik vijeća, T. von Danwitz i P. G. Xuereb (izvjestitelji), suci,
nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,
tajnik: M. Longar, administrator,
uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 24. listopada 2019.,
saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 23. travnja 2020.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Društvo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ovom žalbom od Suda zahtijeva da ukine presudu Općeg suda Europske unije od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2018:251), kojom je Opći sud poništio Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170., u daljnjem tekstu: sporna uredba).
- 2 Svojom protužalbom Europska komisija zahtijeva od Suda da ukine pobijanu presudu ili je, podredno, ukine u dijelu u kojem je Opći sud Vijeću Europske unije naložio da poduzme mjere kako bi postupilo u skladu s tom presudom, iako je provedbena ovlast u isključivoj nadležnosti Komisije.

Pravni okvir

- 3 Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20., u daljnjem tekstu: Temeljna uredba), koja je bila na snazi na dan donošenja sporne uredbe, u članku 4. stavku 1. propisivala je:

„Za potrebe ove Uredbe, pojam ‚proizvodnja [Europske unije]’ tumači se tako da se odnosi na proizvođače [Unije] u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje [Unije] tih proizvoda, a kako je definirano člankom 5. stavkom 4. [...]”

- 4 U skladu s člankom 5. stavkom 4. te uredbe:

„Ispitni postupak prema stavku 1. pokreće se samo ako se utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja zahtjevu proizvođača istovjetnog proizvoda proizvodnje [Unije], da su zahtjev podnijeli proizvođači [Unije], odnosno da se podnosi u njihovo ime. Smatra se da je zahtjev podnijela proizvodnja [Unije] ili da je podnesen u njezino ime ako ga podupiru oni proizvođači [Unije] čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda, kojega proizvodi taj dio proizvodnje [Unije] koji bilo podupire ili se protivi zahtjevu. Međutim, ispitni postupak se ne pokreće ako na proizvođače [Unije] koji podržavaju zahtjev otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda proizvedenog od strane proizvodnje [Unije].”

5 Člankom 6. stavkom 5. navedene uredbe propisivalo se:

„Zainteresirane stranke, koje su postale poznate u skladu s drugim podstavkom članka 5. stavka 10., se saslušavaju ako su, u rokovima propisanim u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.”

6 Člankom 9. stavkom 4. te uredbe propisivalo se:

„Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampainga i dampaingom nanesene štete, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi [Unije] u skladu s člankom 21., Vijeće, postupajući na temelju prijedloga Komisije, a nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Vijeće donosi prijedlog, osim ako odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog, u roku od mjesec dana od podnošenja prijedloga Komisije. Ako su na snazi privremene pristojbe, prijedlog o uvođenju končane mjere podnosi se u roku od najviše mjesec dana prije isteka tih pristojbi. Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos utvrđene dampaingške marže, a manji je od marže ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za proizvodnju [Unije].”

7 Članak 9. stavak 4. Temeljne uredbe, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2014. o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na postupke za donošenje određenih mjera (SL 2014., L 18, str. 1.) glasilo je kako slijedi:

„Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampainga i nastalu štetu, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 21., Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3., uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije mjesec dana prije isteka takvih pristojbi. Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos utvrđene dampaingške marže, ali trebao bi biti manji od marže ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju Unije.”

8 Tekst te odredbe bez izmjene preuzet je u članak 9. stavak 4. Uredbe (EU) 2016/1036 od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampaingškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.) kojom se kodificira Temeljna uredba, kako je izmijenjena.

9 U skladu s člankom 11. stavkom 9. Temeljne uredbe:

„U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o staccima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.”

10 Člankom 21. te uredbe, naslovljenim „Interes [Unije]”, propisivalo se:

„1. Odluka o tome treba li intervenirati u interesu [Unije] treba se temeljiti na procjeni svih različitih interesa u cjelini, uključujući interese domaće proizvodnje, korisnika i potrošača. Odluke prema ovom članku donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stavova prema stavku 2. U ispitivanjima uzima se posebno u obzir potreba za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koji narušava trgovinu i ponovno uspostavljanje učinkovite konkurencije. Mjere, utvrđene na temelju nalaza o subvencioniranju i šteti, ne mogu se primjenjivati ako tijela, na temelju svih podnesenih podataka, mogu jasno zaključiti da primjena tih mjera nije u interesu [Unije].

2. Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li ili ne uvođenje mjera u interesu [Unije], mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge, predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača [...], u rokovima

navedenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje antidampinške pristojbe, mogu se javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenim u ovom stavku, a koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.

[...]"

Okolnosti spora

- 11 Vinska kiselina upotrebljava se, među ostalim, u proizvodnji vina, kao dodatak za hranu i piće te kao retardant u sadri. U Europskoj uniji i Argentini vinska kiselina L+ proizvodi se iz nusproizvoda u proizvodnji vina, takozvanog vinskog taloga. U Kini se vinska kiselina L+ i vinska kiselina DL proizvode iz benzena. Vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima ista fizička i kemijska svojstva kao i iste osnovne upotrebe poput one proizvedene iz nusproizvoda u proizvodnji vina.
- 12 Društvo Changmao Biochemical Engineering kineski je proizvođač izvoznik vinske kiseline. Društva Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl i Comercial Química Sarasa, SL proizvođači su vinske kiseline sa sjedištem u Uniji.
- 13 Nakon pritužbe koja se odnosila na dumping u području vinske kiseline i koju je 24. rujna 2004. podnijelo više proizvođača sa sjedištem u Uniji, među kojima su društva Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari i Comercial Química Sarasa, Komisija je 30. listopada 2004. u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2004., C 267, str. 4.).
- 14 Komisija je 27. srpnja 2005. donijela Uredbu (EZ) br. 1259/2005 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2005., L 200, str. 73.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 86., str. 155.).
- 15 Dana 23. siječnja 2006. Vijeće je donijelo Uredbu (EZ) br. 130/2006 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2006., L 23, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 112., str. 74.).
- 16 Tom je uredbom Vijeće, s jedne strane, potvrdilo status društva kojemu je odobren tretman tržišnog gospodarstva (u daljnjem tekstu: MET), dodijeljen Uredbom br. 1259/2005 društvu Changmao Biochemical Engineering i društvu Ninghai Organic Chemical Factory, drugom kineskom proizvođaču izvozniku vinske kiseline, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 2117/2005 od 21. prosinca 2005. (SL 2005., L 340, str. 17.), čime im je dodijeljeno pravo na osobni tretman na temelju članka 9. stavka 5. te uredbe. Slijedom toga, uobičajena vrijednost predmetnih proizvoda izračunana je na temelju njihovih stvarnih domaćih prodajnih cijena.
- 17 S druge strane, kad je riječ o drugim kineskim proizvođačima izvoznicima kojima nije odobren MET, uobičajena vrijednost izračunavala se na temelju stvarne domaće prodajne cijene proizvođača iz analogne referentne zemlje, odnosno Argentine.
- 18 Primjenom tih metoda izračuna antidampinška pristojba od 10,1% uvedena je na robu koju je proizvelo društvo Changmao Biochemical Engineering, a od 4,7% na robu društva Ninghai Organic Chemical Factory, dok je drugim kineskim proizvođačima uvedena antidampinška pristojba od 34,9%.

- 19 Nakon što je 4. kolovoza 2010. objavljena Obavijest o predstojećem isteku određenih antidampinških mjera (SL 2010., C 211, str. 11.), Komisija je 27. listopada 2010. primila zahtjev za reviziju tih mjera koji je podnijelo pet Unijinih proizvođača vinske kiseline, tj. tužitelji u prvostupanjskom postupku. Komisija je 26. siječnja 2011. objavila Obavijest o pokretanju revizije zbog predstojećeg isteka navedenih mjera (SL 2011., C 24, str. 14.).
- 20 Ti su proizvođači 9. lipnja 2011. podnijeli zahtjev na temelju članka 11. stavka 3. Temeljne uredbe za djelomičnu privremenu reviziju u odnosu na dva kineska proizvođača izvoznika, tj. društva Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory. Obavijest o pokretanju revizije u tom smislu Komisija je objavila 29. srpnja 2011. (SL 2011., C 223, str. 16.).
- 21 Dana 16. travnja 2012. Vijeće je donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL 2012., L 110, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 105.), kojom su zadržane antidampinške pristojbe uvedene Uredbom br. 130/2006.
- 22 Komisija je istog dana tužiteljima u prvostupanjskom postupku dostavila dokument o konačnoj objavi koji sadržava bitne činjenice i razmatranja na temelju kojih namjerava preporučiti izmjenu antidampinških mjera koje su na snazi. Istog dana te su stranke poslale zahtjev za pojašnjenje u vezi s izračunom uobičajene vrijednosti, na koji je navedena institucija odgovorila dopisom od 19. travnja 2012.
- 23 Dana 25. travnja 2012. navedene stranke poslale su Komisiji svoje primjedbe na dokument o konačnoj objavi, pri čemu su osobito kritizirale namjeravanu promjenu metodologije koja se primjenjuje za izračun uobičajene vrijednosti. Osim toga, zatražile su saslušanje s Komisijinim predstavnicima, koje je održano 10. svibnja 2012. i tijekom kojeg su iznijele svoje prigovore. Usto, podnijele su i dodatna pisana očitovanja 16. svibnja i 7. lipnja 2012.
- 24 Sporna uredba donesena je 26. lipnja 2012., nakon postupka djelomične privremene revizije, navedenog u točki 20. ove presude. Tom uredbom Vijeće društvima Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory nije odobrilo MET na koji su ranije imala pravo te je, nakon što je izračunalo uobičajenu vrijednost na temelju podataka koje je dostavio proizvođač koji je surađivao iz analogne zemlje, tj. Argentine, na proizvode koje su proizvela ta dva kineska proizvođača izvoznika primijenilo antidampinšku pristojbu po stopi od 13,1 %, odnosno 8,3 %.
- 25 Smatrajući da tako uvedene antidampinške pristojbe nisu bile dovoljno visoke za popravljavanje opsega dampa koji su primjenjivali navedeni kineski proizvođači izvoznici i stoga za uklanjanje štete koju je pretrpjela europska industrija, tužitelji u prvostupanjskom postupku podnijeli su tužbu Općem sudu za poništenje sporne uredbe, a Opći sud je o toj tužbi odlučio pobijanom presudom.
- 26 S druge strane, društvo Changmao Biochemical Engineering, smatrajući da su antidampinške pristojbe uvedene spornom uredbom previsoke, također je podnijelo tužbu Općem sudu radi poništenja te uredbe u dijelu u kojem se odnosi na njega. Presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372) Opći sud prihvatio je peti tužbeni razlog postupovne prirode koji je istaknulo društvo Changmao Biochemical Engineering. Slijedom toga, Opći sud poništio je spornu uredbu u dijelu u kojem se odnosila na to društvo, s obrazloženjem da su Vijeće i Komisija – time što su tom društvu odbili priopćiti informacije u pogledu razlike u cijeni između vinske kiseline DL i vinske kiseline L+, razlike koja je bila jedan od glavnih elemenata izračuna uobičajene vrijednosti za vinsku kiselinu DL – povrijedili prava obrane tog društva i članak 20. stavak 2. Temeljne uredbe. Protiv te presude Općeg suda nije podnesena žalba.

- 27 Komisija je u Obavijesti o toj presudi (SL 2017., C 296, str. 16., u daljnjem tekstu: Obavijest od 7. rujna 2017.), kad je riječ o opsegu tog ponovnog pokretanja antidampinškog postupka, s jedne strane, navela da se „postupak koji je doveo do donošenja [sporne uredbe] [mogao] nastaviti točno od trenutka u kojem je nastala nezakonitost. Stoga, kako bi postupila u skladu s presudom Općeg suda od 1. lipnja 2017. Komisija [je mogla] ispraviti aspekte postupka koji [su] doveli do poništenja te ostaviti nepromijenjenima dijelove na koje presuda ne utječe”. S druge strane, ona ističe da su „[i] dalje u potpunosti valjani nalazi utvrđeni u [spornoj uredbi] koji nisu [bili] osporavani ili koji su [bili] osporavani, ali je to osporavanje Opći sud odbio ili ih on nije ni ispitao, te stoga nisu doveli do poništenja [sporne uredbe]”. Osim toga, ta je institucija istaknula da se „[p]onovno pokretanje odnosilo samo na izvršenje presude Općeg suda u pogledu društva Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd. i da [nije utjecalo] na druge ispitne postupke. Slijedom toga, Provedbena uredba [br. 349/2012] i dalje se primjenj[ivala] na predmetnog proizvođača izvoznika”.
- 28 Komisija je paralelno započela s novim postupcima na temelju članka 11. stavka 2. Temeljne uredbe, koji su doveli do donošenja Provedbene uredbe (EU) 2018/921 od 28. lipnja 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 (SL 2018., L 164, str. 14.). Tom je uredbom Komisija, među ostalim, zadržala antidampinšku pristojbu po stopi od 10,1 % uvedenu društvu Changmao Biochemical Engineering Uredbom br. 349/2012. Osim toga, ona je u točki 58. te uredbe, koja se nalazi u njezinu odjeljku 2.1.4., a koji je namijenjen izračunu dampinške marže društva Changmao Biochemical Engineering, pojasnila da se „s obzirom na to da rok za podnošenje žalbe protiv te presude još traje, u ovom trenutku na temelju toga ne mogu donijeti konačni zaključci”.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 29 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 28. rujna 2012. tužitelji u prvostupanjskom postupku podnijeli su tužbu za poništenje sporne uredbe.
- 30 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 29. lipnja 2015. Vijeće je istaknulo prigovor nedopuštenosti, koji se temelji na nepostojanju procesne legitimacije i pravnog interesa tužitelja u prvostupanjskom postupku, o kojem je Opći sud rješenjem od 20. srpnja 2016. odlučio zajedno s odlukom o meritumu.
- 31 Odlukom od 9. rujna 2016. i rješenjem od 15. rujna 2016. predsjednik šestog vijeća Općeg suda dopustio je intervenciju Komisije i društva Changmao Biochemical Engineering, navodeći da im je, s obzirom na to da su njihovi zahtjevi za intervenciju bili podneseni nakon isteka roka određenog u tom pogledu, dopušteno podnijeti očitovanja tijekom usmenog postupka na temelju izvještaja za raspravu koji im je dostavljen.
- 32 U prilog svojoj tužbi tužitelji u prvostupanjskom postupku istaknuli su pet tužbenih razloga – prvi, koji se temelji na povredi članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe zbog promjene metodologije korištene za izračun uobičajene vrijednosti, drugi do četvrtog, koji se temelje na pogrešnoj primjeni izračunane uobičajene vrijednosti i na netočnim pravilima o izračunavanju te vrijednosti i, konačno, peti, koji se temelji na povredi prava obrane i obveze obrazlaganja.
- 33 Prvim tužbenim razlogom tužitelji u prvostupanjskom postupku tvrdili su da je Vijeće – time što je promijenilo metodologiju korištenu za izračun uobičajene vrijednosti a da to nije bilo opravdano promjenom okolnosti, odnosno time što je „izračunalo” uobičajenu vrijednost koja se koristila za izračun dampinške marže dvaju kineskih proizvođača izvoznika obuhvaćenih ispitnim postupkom djelomične privremene revizije, umjesto da je upotrijebilo „stvarne domaće cijene u analognoj zemlji”, kao što je to učinilo u pogledu svih ostalih proizvođača izvoznika kojima nije odobren MET – povrijedilo taj članak 11. stavak 9.

- 34 Nakon što je odbio prigovor nedopuštenosti koji je istaknulo Vijeće, Opći sud prihvatio je prvi tužbeni razlog i na tom temelju poništio spornu uredbu a da nije odlučio o ostalim tužbenim razlozima.
- 35 Opći sud na zahtjev tužitelja u prvostupanjskom postupku zadržao je antidampinšku pristojbu koja je spornom uredbom uvedena društvu Ninghai Organic Chemical Factory sve dok Komisija i Vijeće ne donesu potrebne mjere kako bi postupili u skladu s pobijanom presudom. Kad je riječ o društvu Changmao Biochemical Engineering, Opći sud je u biti smatrao da se zbog poništenja sporne uredbe presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372) ta pristojba ne može zadržati u odnosu na to društvo.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

- 36 Svojom žalbom društvo Changmao Biochemical Engineering od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu i
 - naloži tužiteljima u prvostupanjskom postupku snošenje troškova koje je ono imalo u vezi sa žalbenim i prvostupanjskim postupkom.
- 37 Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari i Caviro Distillerie (u daljnjem tekstu zajedno: društvo Distillerie Bonollo i dr.) od Suda zahtijevaju da:
- odbaci žalbu u cijelosti kao nedopuštenu te je u svakom slučaju odbije kao neosnovanu i
 - naloži društvu Changmao Biochemical Engineering i svakom intervenijentu snošenje troškova koje su oni imali u vezi sa žalbenim i prvostupanjskim postupkom.
- 38 Vijeće od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
 - naloži društvu Changmao Biochemical Engineering snošenje troškova žalbenog postupka.
- 39 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbaci žalbu kao nedopuštenu te je u svakom slučaju odbije kao neosnovanu i
 - naloži društvu Changmao Biochemical Engineering snošenje troškova.
- 40 Svojom protužalbom Komisija, koju podupire Vijeće, od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu;
 - odbaci prva četiri tužbena razloga iz tužbe u prvostupanjskom postupku kao nedopuštene;
 - odbije peti tužbeni razlog iz tužbe u prvostupanjskom postupku kao neosnovan ili, podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje o tom tužbenom razlogu;
 - također podredno, ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem ovlašćuje Vijeće da donese mjere koje podrazumijevaju njezino izvršenje i
 - naloži društvu Distillerie Bonollo i dr. snošenje troškova.

- 41 Društvo Changmao Biochemical Engineering od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu;
 - odbaci prva četiri tužbena razloga iz tužbe u prvostupanjskom postupku kao nedopuštene;
 - odbije peti tužbeni razlog iz tužbe u prvostupanjskom postupku kao neosnovan ili, podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje o tom tužbenom razlogu i
 - naloži društvu Distillerie Bonollo i dr. snošenje troškova.
- 42 Društvo Distillerie Bonollo i dr. od Suda zahtijevaju da:
- odbaci drugi dio prvog protužalbenog razloga kao nedopušten ili ga, podredno, odbije kao neosnovan ili bespredmetan;
 - odbije druge protužalbene razloge kao neosnovane ili bespredmetne i
 - naloži Komisiji snošenje troškova koje su oni imali u ovom postupku kao i troškova eventualnog vraćanja predmeta Općem sudu.

O protužalbi

- 43 Komisija svojom protužalbom primarno osporava dopuštenost tužbe u prvostupanjskom postupku, što je prethodno pitanje u odnosu na meritorna pitanja iznesena u žalbi. Stoga najprije valja razmotriti to pitanje.
- 44 U prilog svojoj protužalbi Komisija, koju podupire Vijeće, ističe dva protužalbena razloga. Prvi protužalbeni razlog, koji je istaknut kao primarni, temelji se, s jedne strane, na pogrešci koja se tiče prava koju je počinio Opći sud jer je dopuštenima smatrao četiri tužbena razloga koja su istaknuli tužitelji u prvostupanjskom postupku i stoga tužbu u cijelosti te, s druge strane, na zahtjevu da se kao neosnovan odbije peti tužbeni razlog, postupovne prirode, na koji su se tužitelji pozvali pred Općim sudom. Drugi protužalbeni razlog, istaknut podredno, temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je počinio Opći sud jer je, u tekstu točke 2. izreke pobijane presude, ovlastio Vijeće da poduzme mjere kako bi postupilo u skladu s tom presudom, iako je to u Komisijinoj isključivoj nadležnosti.

Prvi protužalbeni razlog

- 45 Prvi protužalbeni razlog sastoji se od dvaju dijelova. U njegovu prvom dijelu Komisija ocjenjuje da je Opći sud preširoko protumačio uvjet koji se odnosi na činjenicu da akt čije poništenje tužitelj traži na njega mora „izravno utjecati”, a koji je propisan u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a. Drugim dijelom tog protužalbenog razloga Komisija u biti tvrdi da valja odbiti kao neosnovan peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i obveze obrazlaganja, a koji su tužitelji u prvostupanjskom postupku istaknuli pred Općim sudom.

Prvi dio prvog protužalbenog razloga, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koju je Opći sud počinio prilikom tumačenja uvjeta koji se odnosi na „izravan utjecaj” u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a

– Argumentacija stranaka

- 46 Prvim dijelom tog protužalbenog razloga, koji se odnosi na točke 51. do 73. pobijane presude, Komisija u biti prigovara Općem sudu to što je smatrao da sporna uredba izravno utječe na tužitelje u prvostupanjskom postupku, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 47 Kao prvo, Komisija ističe da ocjenu Općeg suda iz točke 51. pobijane presude, prema kojoj se, „suprotno onomu što ističu Vijeće i Komisija, usko tumačenje zahtjeva izravnog utjecaja na pravni položaj tužitelja ne može prihvatiti”, treba promatrati u kontekstu ocjene iz točke 93. te presude, u skladu s kojom se uvjet prema kojem osoba može podnijeti tužbu protiv uredbe samo ako se na nju odnosi ne samo izravno nego i osobno „treba tumačiti s obzirom na djelotvornu sudsku zaštitu”. Iz zajedničkog tumačenja tih točaka proizlazi da se Opći sud oslonio na to potonje pravo kako bi široko tumačio uvjet u odnosu na „izravni utjecaj”. Međutim, takvo tumačenje, s jedne strane, bilo bi u suprotnosti sa sudskom praksom Suda u području dopuštenosti, posebno s presudom od 3. listopada 2013., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (C-583/11 P, EU:C:2013:625, t. 97. i navedena sudska praksa), i, s druge strane, dovelo bi do izmjene članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, čime bi se povrijedila isključiva nadležnost koja je u tom pogledu dodijeljena ustavotvornoj vlasti Unije. Osim toga, prema Komisijinu mišljenju, tumačenje koje je Sud prihvatio u predmetu u kojem je donesena presuda od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873) u pogledu uvjeta koji se odnosi na činjenicu izravnog utjecaja ne može se primijeniti u ovom slučaju, prije svega zbog velikih razlika između područja državnih potpora i područja antidampinga, a kojima su obuhvaćena ta dva predmeta.
- 48 Kao drugo, Komisija smatra da ne treba ublažiti uvjet u odnosu na „izravni utjecaj” kako bi se od tužitelja zahtijevalo da se akt čije on poništenje traži na njega odnosi samo materijalno. Stoga se valja držati ustaljene sudske prakse na temelju koje se zahtijeva da pobijani akt Unije ima učinke na pravni položaj tužitelja. Međutim, prema njezinu mišljenju, kako bi se moglo smatrati da sporna uredba ima učinke na pravni položaj tužitelja u prvostupanjskom postupku, ona im mora davati subjektivno materijalno pravo na uvođenje antidampinških pristojbi određene visine. Komisija u tom pogledu smatra da pobijana presuda sadržava proturječno obrazloženje jer je Opći sud u njezinoj točki 63. utvrdio da tužitelji u prvostupanjskom postupku nisu imali subjektivno pravo na uvođenje antidampinških pristojbi određene visine, dok je dopuštenost tužbenih razloga temeljio na utvrđenju, navedenom u točki 59. te presude, da su tužitelji htjeli postići to da Komisija i Vijeće donesu mjere prikladne za uravnoteženje dampinga koji im je prouzročio štetu.
- 49 Prema Komisijinu mišljenju, to se utvrđenje može tumačiti na dva načina. S jedne strane, Opći sud pretpostavio je da tužitelji u prvostupanjskom postupku imaju materijalno pravo na ostvarenje određenog ishoda ispitnog postupka, i to u obliku određene visine tarifne zaštite, iako se člankom 21. Temeljne uredbe ni na koji način nije propisivalo takvo pravo.
- 50 S druge strane, to se utvrđenje može tumačiti tako da je Opći sud pretpostavio da tužitelji u prvostupanjskom postupku imaju šire materijalno pravo na pravilnu primjenu odredaba Temeljne uredbe, shvaćeno ne samo u postupovnom smislu, nego i kao odluka o meritumu, pod uvjetom da se može smatrati da je postojao utjecaj na njihove interese. Međutim, prema Komisijinu mišljenju, ne postoji nikakav razlog da se industriji vinske kiseline Unije dodijeli takvo materijalno pravo na pravilnu primjenu Temeljne uredbe kako bi mogla braniti svoje interese, s obzirom na to da ta uredba ne jamči određenoj kategoriji sudionika na tržištu pravo na postizanje određenog rezultata.

- 51 Kao treće i posljednje, Komisija smatra da je Opći sud u točki 59. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da se sporna uredba izravno odnosi na tužitelje u prvostupanjskom postupku jer su mjere donesene nakon postupka djelomične privremene revizije bile namijenjene tomu da uravnoteže „damping koji im je prouzročio štetu kao konkurentnim proizvođačima koji djeluju na istom tržištu”, iako sporna uredba ne sadržava nikakav zaključak o šteti koju je pretrpjela industrija Unije. Naime, utvrđenja koja se odnose na tu štetu ne nalaze se u spornoj uredbi, nego u Uredbi br. 349/2012, koja se nije razmatrala u okviru ovog spora. Prema Komisijinu mišljenju, pitanje je li sporna uredba izravno utjecala na pravni položaj tužitelja u prvostupanjskom postupku treba razmotriti s obzirom na pravne učinke same sporne uredbe, a ne s obzirom na ranije akte koji su s njom povezani. Odlučiti drukčije, prema njezinu mišljenju, značilo bi stvoriti „pretpostavku izravnog utjecaja” za sve pravne akte koji su međusobno povezani, iako takva pretpostavka nije predviđena UFEU-om.
- 52 Vijeće i društvo Changmao Biochemical Engineering slažu se s Komisijinom argumentacijom. Usto, Vijeće ističe da uredba kojom se uvode antidampinške pristojbe u odnosu na proizvođače izvoznike sa sjedištem izvan Unije ne može proizvesti pravne učinke u odnosu na proizvođače Unije jer oni ne plaćaju antidampinške pristojbe.
- 53 Društvo Distillerie Bonollo i dr. smatraju da je prvi dio ovog protužalbenog razloga neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 54 Valja podsjetiti na to da dopuštenost tužbe koju je fizička ili pravna osoba podnijela protiv akta koji joj nije upućen, prema članku 263. četvrtom stavku UFEU-a, ovisi o tome priznaje li joj se procesna legitimacija, koja postoji u dvama slučajevima. S jedne strane, takva tužba može se podnijeti pod uvjetom da se taj akt izravno i osobno odnosi na tu osobu. S druge strane, takva osoba može pokrenuti postupak protiv regulatornog akta koji ne podrazumijeva provedbene mjere ako se taj akt izravno odnosi na nju (presuda od 18. listopada 2018., *Internacional de Productos Metálicos/Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, t. 32. i navedena sudska praksa).
- 55 Pretpostavke za dopuštenost iz tog članka treba tumačiti u svjetlu temeljnog prava na djelotvornu sudsku zaštitu, kako je utvrđeno u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ne zanemarujući pritom pretpostavke izričito predviđene UFEU-om (presuda od 28. travnja 2015., *T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisija*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, t. 44. i navedena sudska praksa).
- 56 Opći sud je, nakon što je u točkama 47. do 93. pobijane presude razmotrio jesu li tužitelji u prvostupanjskom postupku, u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, imali aktivnu procesnu legitimaciju za pokretanje postupka protiv sporne uredbe, u točki 94. te presude utvrdio da se ta uredba na njih izravno i osobno odnosila.
- 57 Prvim protužalbenim razlogom Komisija u biti tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da je tužba koju su podnijeli tužitelji u prvostupanjskom postupku dopuštena, s obzirom na to da se, prema njezinu mišljenju, navedena uredba nije izravno na njih odnosila.
- 58 U tom pogledu valja podsjetiti na to da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da uvjet u skladu s kojim se mjera koja je predmet tužbe mora izravno odnositi na fizičku ili pravnu osobu zahtijeva ispunjenje dvaju kumulativnih kriterija, odnosno, s jedne strane, da osporavana mjera izravno proizvodi učinke na pravnu situaciju pojedinca i, s druge strane, da se njome ne daje nikakva diskrecijska ovlast adresatima te mjere koji su zaduženi za njezinu provedbu, s obzirom na to da je ona potpuno automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila (presuda od 5. studenoga 2019., *BCE i dr./Trasta Komerčbanka i dr.*, C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923, t. 103. i navedena sudska praksa).

- 59 U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz točke 50. pobijane presude, države članice nadležne za provedbu sporne uredbe nisu imale nikakvu marginu prosudbe kad je riječ o njome utvrđenoj stopi antidampinške pristojbe i uvođenju te pristojbe na ciljane proizvode. Stoga je Opći sud pravilno smatrao da je drugi kriterij ispunjen.
- 60 Prilikom razmatranja prvog kriterija Opći sud je u točkama 55. do 58. pobijane presude podsjetio na relevantnu sudsku praksu Suda, među kojom osobito na presudu od 20. ožujka 1985., *Timex/Vijeće i Komisija* (264/82, EU:C:1985:119), koja se odnosila na situaciju usporedivu s onom u ovom slučaju, a u kojoj je Sud presudio da se uredba čije je poništenje zahtijevao tužitelj o kojem je riječ u tom predmetu, to jest europski proizvođač koji je smatrao da antidampinške pristojbe uvedene njegovim konkurentima nisu bile dovoljno visoke, na njega izravno odnosila. U točki 59. pobijane presude Opći sud je istaknuo da „se [spornom] uredbom završava postupak djelomične privremene revizije, pokrenut na zahtjev [tužitelja u prvostupanjskom postupku], kojim se mijenja antidampinška pristojba koja se primjenjuje na uvoze dvaju kineskih proizvođača izvoznika. Naime, podnošenjem [svojem] zahtjeva za djelomičnu privremenu reviziju na temelju članka 11. stavka 3. Temeljne uredbe [tužitelji u prvostupanjskom postupku] su htjeli postići da Komisija i Vijeće donesu mjere prikladne za uravnoteženje dampinga koji im je prouzročio štetu. Budući da je zbog [tužitelja u prvostupanjskom postupku] pokrenut postupak djelomične privremene revizije i da su mjere donesene na kraju tog postupka bile namijenjene uravnoteženju dampinga koji im je prouzročio štetu kao konkurentnim proizvođačima koji djeluju na istom tržištu, [sporna] uredba se na njih izravno odnosi”.
- 61 Što se tiče ocjene štete na koju se pozivaju tužitelji u prvostupanjskom postupku, Opći sud je pojasnio da se u Provedbenoj uredbi br. 349/2012 navodi smanjenje tržišnog udjela proizvođača Unije između 2007. i 2010. godine za više od 7 bodova kao i smanjenje razine zaposlenosti u istom razdoblju od 28 %. Osim toga, utvrdio je da iz uvodnih izjava br. 62 i 80 te provedbene uredbe jasno proizlazi da je obujam uvoza predmetnih proizvoda u Uniju koji potječu od dvaju kineskih proizvođača izvoznika na koje se primjenjuju antidampinške mjere u 2010. dosegnuo tržišni udio veći od 12 % te da je industrija Unije i dalje osjetljiva na štetne učinke dampinga. Naposljetku, nakon što je istaknuo da je i samo Vijeće priznalo da se spornom uredbom ne dovode u pitanje utvrđenja iz Provedbene uredbe br. 349/2012 u pogledu postojanja materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije kao i postojanje uzročne veze između uvoza iz Kine, uključujući uvoze dvaju kineskih proizvođača izvoznika o kojima je riječ, i navedene štete, Opći sud je smatrao da se ne može zanijekati da su tužitelji u prvostupanjskom postupku pretrpjeli ozbiljne negativne učinke koji potječu od dampinških praksi, a koje je sporna uredba nastojala ukloniti.
- 62 Pitanje dopuštenosti tužbe koje je Komisija istaknula u okviru prvog dijela prvog protužalbenog razloga treba razmotriti s obzirom na sustav uspostavljen Temeljnomo uredbom i prirodu antidampinških mjera koje su njome predviđene te s obzirom na odredbe članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 63 Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da, iako su uredbe kojima se na određeni proizvod uvode antidampinške pristojbe po svojoj prirodi i dosegu normativnog karaktera jer se primjenjuju na sve odnosne gospodarske subjekte, nije isključeno da se mogu izravno i osobno odnositi na neke od njih, a osobito pod određenim uvjetima na proizvođače i izvoznike dotičnog proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 30. rujna 2003., *Eurocoton i dr./Vijeće*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, t. 73. i navedenu sudsku praksu). U tom pogledu valja osobito ispitati ulogu proizvođača tužitelja u okviru antidampinškog postupka i njegov položaj na tržištu obuhvaćen pobijanom uredbom (presuda od 20. ožujka 1985., *Timex/Vijeće i Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, t. 12.).
- 64 Osim toga, Sud je presudio da se takve uredbe mogu izravno i osobno odnositi, među ostalim, na one poduzetnike proizvođače koji mogu dokazati da su određeni u aktima Komisije ili Vijeća ili da su predmet pripremnih istraga (presuda od 15. veljače 2001., *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, t. 21. i navedena sudska praksa).

- 65 U tom pogledu valja podsjetiti na to da se iznos antidampinške pristojbe mora izračunati na temelju zaključaka do kojih su Komisija ili Vijeće došli nakon ispitivanja u vezi s utvrđivanjem postojanja štete, u smislu članka 3. stavaka 6. i 7. Temeljne uredbe. Kao što je to Sud već utvrdio, taj zaključak potvrđuje i tekst članka 9. stavka 4. te uredbe, koji u prvoj rečenici spominje „damping i dampingom naneseu štetu” (presuda od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće, C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 169. i 170.).
- 66 Stoga, u svrhu utvrđivanja antidampinške pristojbe, Komisija na temelju posljednje odredbe navedene u prethodnoj točki određuje ne samo dampinšku maržu nego i maržu štete, koja se izračunava s obzirom na iznos antidampinške pristojbe kojim se može okončati šteta koju je pretrpjela industrija Unije. Taj izračun omogućuje uvođenje antidampinške pristojbe ne na temelju dampinške marže, nego na temelju marže štete za industriju Unije, ako je potonja niža od prve – u skladu s pravilom niže pristojbe, na koje također upućuje nezavisni odvjetnik u točki 93. svojeg mišljenja.
- 67 Kada je iznos antidampinške pristojbe utvrđen, valja također, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 98. svojeg mišljenja, ocijeniti je li uvođenje te pristojbe opravdano s obzirom na interes Unije. Naime, u skladu s člankom 9. stavkom 4. Temeljne uredbe, ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampinga i dampingom nanese štete te ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije, u skladu s člankom 21. te uredbe, uvodi se konačna antidampinška pristojba (vidjeti u tom smislu presudu od 30. rujna 2003., Eurocoton i dr./Vijeće, C-76/01 P, EU:C:2003:511, t. 90.).
- 68 U tom pogledu važno je podsjetiti na to da članak 21. stavak 1. Temeljne uredbe institucijama Unije, koje su pozvane donijeti ili produljiti antidampinške mjere, nalaže da ocijene sve različite interese u cjelini, uključujući Unijine interese te interese korisnika i potrošača, dajući osobitu pozornost potrebi uklanjanja učinaka štetnog dampinga koji narušava trgovinu i ponovnog uspostavljanja učinkovitog tržišnog natjecanja. Takve odluke donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stajališta prema stavku 2. tog članka (presuda od 15. lipnja 2017., T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, t. 42.).
- 69 Štoviše, Sud je utvrdio, u točkama 25. i 31. presude od 4. listopada 1983., Fediol/Komisija (191/82, EU:C:1983:259), da Uredba o zaštiti od dampinga i dodjeli bespovratnih sredstava, o kojoj je riječ u predmetu u kojem je donesena ta presuda, priznaje postojanje pravnog interesa proizvođača Unije za uvođenje antidampinških mjera i da u njihovu korist utvrđuje određena precizna prava postupovne prirode. Stoga, kada im je nanese šteta dampinškim praksama zemalja koje nisu članice Unije, navedeni proizvođači imaju pravni interes za podnošenje tužbe za obranu interesa Unije i stoga im se mora priznati pravo na pravno sredstvo na temelju pravnog položaja koji im dodjeljuje ta uredba.
- 70 Osim toga, iz sudske prakse proizlazi da je, u okviru spora o valjanosti uredbe kojom se uvodi antidampinška pristojba kao što je to slučaj sa spornom uredbom, Sud već istaknuo da u načelu treba smatrati da pravni interes za rješenje spora imaju ne samo poduzetnici kojima je uvedena posebna antidampinška pristojba i oni koji uvoze proizvod na koji se odnosi navedena uredba i koji po toj osnovi moraju platiti posebnu antidampinšku pristojbu nego i poduzetnici koje je Komisija smatrala dijelom industrije Unije i koji su uzeti u obzir u uredbi kojom se uvode konačne antidampinške pristojbe te su aktivno sudjelovali u upravnom postupku koji je doveo do njezina donošenja. Naime, budući da je takva uredba donesena nakon što je utvrđena šteta koju je pretrpjela industrija Unije, valja smatrati da moguće poništenje predmetne uredbe može utjecati na te poduzetnike (vidjeti po analogiji rješenje predsjednika Suda od 13. listopada 2016., Komisija/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, neobjavljeno, EU:C:2016:796, t. 12. i 13.).
- 71 U ovom slučaju, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 63. ove presude, valja uzeti u obzir, kao prvo, činjenicu da su tužitelji u prvostupanjskom postupku imali važnu ulogu u svim fazama upravnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe. Kao što to proizlazi iz točaka 13. do 24. ove presude, od tih stranaka potječe kako prvotna pritužba podnesena Komisiji kojom su prijavljene

dampinške prakse u području vinske kiseline tako i zahtjevi za reviziju zbog isteka antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine te zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju u pogledu društava Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory, koji su doveli do donošenja Uredbe br. 349/2012 odnosno donošenja sporne uredbe. Usto, kao što je to istaknuto u točkama 22. i 23. ove presude, u okviru ispitnih postupaka koje je Komisija pokrenula nakon tih zahtjeva za reviziju, navedene stranke, u svojstvu proizvođača Unije, saslušane su o svojim pisanim i usmenim očitovanjima te su od Komisije dobile pojašnjenja u vezi sa svojim zahtjevom za pojašnjenje u vezi s izračunom uobičajene vrijednosti.

- 72 U tom kontekstu, što se tiče položaja tužitelja u prvostupanjskom postupku na tržištu na koje se odnosi sporna uredba, kao što to proizlazi iz točke 87. pobijane presude, oni predstavljaju industriju Unije u smislu članka 4. stavka 1. i članka 5. stavka 4. Temeljne uredbe. Osim toga, među njima je i glavni proizvođač vinske kiseline u Uniji, društvo Distillerie Mazzari. Slijedom toga, valja istaknuti da su se na te iste stranke odnosile pripremne istrage, u smislu sudske prakse navedene u točki 63. ove presude, zbog njihova znatnog doprinosa u upravnom postupku koji je doveo do donošenja sporne uredbe.
- 73 Kao drugo, iz uvodne izjave 2. sporne uredbe proizlazi da su tužitelji u prvostupanjskom postupku poimence navedeni u toj uredbi kao Unijini proizvođači koji su podnijeli zahtjev za privremenu reviziju. Osim toga, većina njih to je i bila od najranije faze postupka, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 1. i 8. Uredbe br. 1259/2005. Usto, valja utvrditi da su te stranke, kao što to proizlazi točke 1.2. potonje uredbe, kvalificirane kao „stranke na koje se odnosi postupak” ili „zainteresirane stranke”. U tom pogledu valja podsjetiti na to da se, u skladu s člankom 6. stavkom 5. Temeljne uredbe, takve stranke mogu saslušati na zahtjev pod uvjetom da dokažu da su one stvarno zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati. U ovom slučaju, kao što je to istaknuto u točki 71. ove presude, od trenutka kada su tužitelji u prvostupanjskom postupku bili saslušani tijekom upravnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe, oni su smatrani strankama na koje bi mogli utjecati rezultati postupka.
- 74 Kao treće, valja istaknuti da su se na te iste stranke odnosile pripremne istrage, u smislu sudske prakse navedene u točki 64. ove presude, također i zbog činjenice da je antidampinška pristojba uvedena tom uredbom utvrđena upućivanjem na njihov poseban položaj na tržištu obuhvaćen tom uredbom i na štetu koju su one pretrpjele zbog dampinških praksi koje se spornom uredbom nastojalo ukloniti.
- 75 Naime, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 53. do 82. Uredbe br. 1259/2005, čiji su zaključci potvrđeni u uvodnoj izjavi 27. Uredbe br. 130/2006, nakon ispitivanja utjecaja utvrđenog dampinškog uvoza na industriju Unije, zaključeno je da je navedena industrija pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. Temeljne uredbe. Nadalje, Komisija je u uvodnim izjavama 115. do 118. Uredbe br. 1259/2005 smatrala da je uvođenje privremenih mjera bilo nužno kako bi se spriječilo pogoršanje štete prouzročene industriji Unije dampinškim uvozom o kojem je riječ i da te mjere moraju biti dovoljno visoke kako bi se uklonili učinci štetnog dampainga. Vijeće je ta razmatranja potvrdilo u točki 39. Uredbe br. 130/2006.
- 76 Budući da je predmetna antidampinška pristojba utvrđena na temelju marže štete koju je utvrđeni dampinški uvoz prouzročio za industriju Unije koju predstavljaju tužitelji u prvostupanjskom postupku i da su ti tužitelji pretrpjeli ozbiljne negativne učinke dampinških praksi koje se spornom uredbom nastojalo ukloniti, valja smatrati da su navedene stranke imale pravni interes, u smislu sudske prakse navedene u točki 69. ove presude, za podnošenje tužbe za zaštitu interesa Unije i da im se stoga treba priznati pravo na pravno sredstvo na temelju pravnog položaja koji im je dodijeljen Temeljnomo uredbom.
- 77 Stoga Opći sud nije počinio pogrešku kada je u točkama 49. do 59. pobijane presude smatrao da je, s obzirom na to da su tužitelji u prvostupanjskom postupku podnijeli zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju i da su mjere donesene na kraju tog postupka bile namijenjene uravnoteženju dampainga koji je

uzrokovao štetu koja im je nanesena kao konkurentnim proizvođačima Unije koji djeluju na istom tržištu kao i dva kineska proizvođača izvoznika obuhvaćena spornom uredbom, potonja imala izravan utjecaj na njihov pravni položaj.

- 78 Ta se ocjena ne može dovesti u pitanje argumentima koje ističu Komisija i Vijeće, kako su navedeni u točkama 47. do 52. ove presude.
- 79 Kao prvo, kad je riječ o argumentu koji Komisija temelji na tome da se Opći sud oslonio na načelo djelotvorne sudske zaštite kako bi proširio uvjet u pogledu „izravnog utjecaja”, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, dovoljno je utvrditi da je Opći sud samo dodatno uputio na to načelo u točki 93. pobijane presude.
- 80 U skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, argumenti usmjereni protiv dodatne točke obrazloženja pobijane presude, čak i pod pretpostavkom da su osnovani, ne mogu dovesti do ukidanja te presude (presuda od 19. travnja 2007., OHIM/Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, t. 56.).
- 81 Slijedom toga, taj prvi argument treba odbiti kao bespredmetan.
- 82 Kao drugo, kad je riječ o argumentu kojim Komisija ocjenjuje da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da sporna uredba izravno utječe na tužitelje u prvostupanjskom postupku samo zato što je ta uredba proizvodila učinke na njihovu materijalnu situaciju, valja podsjetiti na to da, kao što je to istaknuto u točkama 71. do 77. ove presude, navedena uredba utječe na te stranke ne samo zbog njihove materijalne situacije već i zbog njihova pravnog položaja u okviru postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe.
- 83 Stoga taj argument treba odbiti kao neosnovan.
- 84 Osim toga, s obzirom na činjenicu da je, s jedne strane, u ovom slučaju kriterij koji se odnosi na „izravan utjecaj”, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, shvaćen s obzirom na sustav uspostavljen Temeljnou uredbom i prirodu antidampinških mjera koje su njome predviđene, kao što to proizlazi iz točaka 62. do 77. ove presude, Komisijina argumentacija koja se odnosi na moguću primjenu pristupa koji je Sud primijenio u pogledu tog kriterija u području državnih potpora u presudi od 6. studenoga 2018. Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873) na područje antidampinga u svakom je slučaju bespredmetna.
- 85 S druge strane, s obzirom na to da je utvrđeno, kao što to proizlazi iz točaka 71. do 77. i 82. ove presude, da sporna uredba utječe na pravni položaj tužitelja u prvostupanjskom postupku, također treba odbiti kao bespredmetne kako Komisijinu argumentaciju o navodnoj potrebi da se tim strankama na temelju te uredbe dodijeli materijalno pravo, u obliku subjektivnog prava na uvođenje antidampinških pristojbi određene visine, tako i argument Vijeća na temelju kojeg navedena uredba ne može imati učinke na pravnu situaciju navedenih stranaka, s obzirom na to da one ne plaćaju antidampinšku pristojbu na proizvod o kojem je riječ.
- 86 Kao treće, Komisija pogrešno smatra da šteta koju su pretrpjele stranke u prvostupanjskom postupku nije ocijenjena u spornoj uredbi, već u Uredbi br. 349/2012, koja se nije razmatrala u okviru ovog spora. Naime, dovoljno je utvrditi da iz točaka 86. do 89. pobijane presude proizlazi da je Vijeće tijekom postupka pred Općim sudom priznalo da sporna uredba, koja je donesena dva mjeseca nakon Uredbe br. 349/2012, ne dovodi u pitanje zaključke iz te uredbe koji se odnose na postojanje materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije i uzročne veze između uvoza koji potječu iz Kine, uključujući i onih dvaju kineskih proizvođača izvoznika o kojima je riječ, i navedene štete.
- 87 Stoga taj Komisijin argument treba odbiti kao neosnovan.

- 88 S obzirom na sva prethodna razmatranja, prvi dio prvog protužalbenog razloga koji je Komisija istaknula u svojoj protužalbi valja odbiti kao djelomično bespredmetan i djelomično neosnovan.

Drugi dio prvog protužalbenog razloga, koji se temelji na Komisijinu zahtjevu da se peti postupovni tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan

– Argumentacija stranaka

- 89 Drugim dijelom svojeg prvog protužalbenog razloga Komisija, koju podupiru Vijeće i društvo Changmao Biochemical Engineering, u biti tvrdi da, u slučaju da Sud odluči prihvatiti prvi dio tog protužalbenog razloga i na tom temelju ukinuti pobijanu presudu, treba odbiti kao neosnovan peti tužbeni razlog koji su istaknuli tužitelji u prvostupanjskom postupku pred Općim sudom, a koji se temelji na povredi prava obrane i nepostojanju obrazloženja.
- 90 Društvo Distillerie Bonollo i dr. osporavaju dopuštenost Komisijina zahtjeva da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan.

– Ocjena Suda

- 91 U tom pogledu dovoljno je utvrditi da je, kao što je to istaknuto u točki 89. ove presude, Komisija taj drugi dio prvog protužalbenog razloga istaknula samo podredno, u slučaju da Sud odluči prihvatiti prvi dio tog protužalbenog razloga i na tom temelju ukinuti pobijanu presudu.
- 92 Budući da, kao što to proizlazi iz točke 88. ove presude, prvi dio ovog protužalbenog razloga nije prihvaćen, drugi dio tog protužalbenog razloga treba u svakom slučaju odbiti kao bespredmetan.

Drugi protužalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 93 Drugim protužalbenim razlogom, istaknutim podredno u slučaju da Sud odluči da neće ukinuti pobijanu presudu, Komisija, koju podupiru Vijeće i društvo Changmao Biochemical Engineering, ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u drugoj točki izreke te presude odlučio održati na snazi učinke sporne uredbe sve dok ne samo Komisija nego i Vijeće ne poduzme mjere kako bi postupilo u skladu s navedenom presudom. Komisija tvrdi da je Opći sud, time što je u toj točki dodijelio Vijeću nadležnost za donošenje antidampinskih mjera, povrijedio Uredbu br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2014. (SL 2014., L 18, str. 1.), kojom je Komisiji dodijeljena isključiva nadležnost u tom području, uključujući i u slučaju kada su se antidampinske mjere odnosile na pristojbe koje je izvorno donijelo Vijeće prije stupanja na snagu te uredbe i koje su ponovno uvedene nakon ponovnog pokretanja ispitnog postupka radi postupanja u skladu s presudom sudova Unije kojom se poništava te pristojbe.
- 94 Društvo Distillerie Bonollo i dr. osporavaju tu argumentaciju. Ta društva ističu da, iako je Uredba br. 37/2014 dovela do prijenosa nadležnosti u korist Komisije u pogledu donošenja konačnih antidampinskih mjera, na dan podnošenja tužbe kojom se pokreće postupak u tom predmetu, odnosno 28. rujna 2012., Vijeće, koje je, uostalom, bilo „izvorni arhitekt” sporne uredbe, imalo je tu nadležnost. Društvo Distillerie Bonollo i dr. u tom pogledu podsjećaju na to da je, u skladu s člankom 266. UFEU-a, na instituciji koja je donijela pobijani akt da poduzme potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudama sudova Unije, pri čemu pojašnjavaju da u ovom predmetu to više ne

može biti slučaj. Stoga ta društva smatraju da je Opći sud u točki 2. izreke pobijane presude zapravo pokušao riješiti to pitanje prijenosa nadležnosti. Osim toga, tu točku treba tumačiti na način da Komisija u svakom slučaju nije oslobođena svojih obveza u tom pogledu.

Ocjena Suda

- 95 Valja istaknuti da je, kao što to navodi nezavisni odvjetnik u točki 127. svojeg mišljenja, članak 9. stavak 4. Temeljne uredbe izmijenjen člankom 1. Uredbe br. 37/2014 na način da konačne antidampinške pristojbe, koje je prije uvodilo Vijeće, sada uvodi Komisija.
- 96 Naime, iako je, prije nego što je izmijenjen stupanjem na snagu Uredbe br. 37/2014, članak 9. stavak 4. Temeljne uredbe Vijeću dodjeljivao ovlast uvođenja antidampinških pristojbi, ta odredba Temeljne uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 37/2014 te zatim preuzeta u Uredbi (EU) 2016/1036, propisuje da, ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampinga i nastalu štetu te ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 21., Komisija uvodi konačnu antidampinšku pristojbu.
- 97 U tom pogledu Sud je već utvrdio, u biti, da navedena odredba kako je izmijenjena, u vezi s člankom 14. stavkom 1. Temeljne uredbe, čini pravnu osnovu koja ovlašćuje Komisiju ne samo na uvođenje antidampinških pristojbi uredbom nego i na ponovno uvođenje takvih pristojbi nakon objave presude kojom se poništava uredba o uvođenju antidampinških pristojbi (presuda od 19. lipnja 2019., C & J Clark International, C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, t. 42. i 43. i navedena sudska praksa).
- 98 U predmetnom slučaju, kao što to ističe nezavisni odvjetnik u točki 128. svojeg mišljenja, mjere potrebne kako bi se postupilo u skladu s pobijanom presudom mogu se donijeti tek nakon dana objave te presude, to jest nakon 3. svibnja 2018. Stoga, budući da te mjere mogu uslijediti tek nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) 2016/1036, to jest 20. srpnja 2016., one se moraju temeljiti na članku 9. stavku 4. te uredbe, u vezi s njezinim člankom 14. stavkom 1. Iz toga slijedi da je samo Komisija nadležna za donošenje tih mjera.
- 99 Slijedom toga, valja smatrati da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 2. izreke pobijane presude utvrdio da je ne samo na Komisiji nego i na Vijeću da donese mjere kako bi se postupilo u skladu s tom presudom.
- 100 Ta ocjena ne može se dovesti u pitanje argumentacijom društva Distillerie Bonollo i dr. koja se temelji na obvezama koje Vijeće ima u svojstvu institucije od koje potječe sporna uredba na temelju članka 266. UFEU-a.
- 101 Točno je da je na temelju te odredbe institucija Unije čiji je akt Sud ili Opći sud poništio dužna poduzeti potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom kojom je taj akt poništen (presude od 14. lipnja 2016., Komisija/McBride i dr., C-361/14 P, EU:C:2016:434, t. 35. i od 19. lipnja 2019., C & J Clark International, C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, t. 37.).
- 102 Međutim, prije nego što institucija čiji je akt proglašen ništavim donese takve mjere, postavlja se pitanje njezine nadležnosti jer institucije Unije mogu djelovati samo u granicama nadležnosti koje su im dodijeljene (presuda od 14. lipnja 2016., Komisija/McBride i dr., C-361/14 P, EU:C:2016:434, t. 36.). Načela institucionalne ravnoteže i dodjele ovlasti, kako su propisana u članku 13. stavku 2. UEU-a, podrazumijevaju da svaka institucija Unije djeluje u granicama koje su joj dodijeljene Ugovorima, u skladu s postupcima, uvjetima i ciljevima koji su njima predviđeni (vidjeti u tom smislu presudu od 28. srpnja 2016., Vijeće/Komisija, C-660/13, EU:C:2016:616, t. 31. i 32. i navedenu sudska praksu).

- 103 Stoga, iako članak 266. UFEU-a doista stvara obvezu djelovanja na teret predmetne institucije, on za nju nije izvor nadležnosti niti joj omogućuje da se osloni na pravnu osnovu koja je u međuvremenu stavljena izvan snage (vidjeti u tom smislu presudu od 19. lipnja 2019., C & J Clark International, C-612/16, neobjavljenu, EU:C:2019:508, t. 39. i navedenu sudsku praksu). Osim toga, iz sudske prakse proizlazi da, s jedne strane, odredba koja predstavlja pravnu osnovu akta i ovlašćuje Uniju da donese akt o kojem je riječ mora biti na snazi u trenutku njegova donošenja te, s druge strane, da se općenito smatra da se postupovna pravila primjenjuju od trenutka kada stupe na snagu (presuda od 29. ožujka 2011., ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, t. 88. i navedena sudska praksa).
- 104 U tim okolnostima valja prihvatiti drugi protužalbeni razlog u dijelu u kojem se odnosi na pogrešku koja se tiče prava koju je Opći sud počinio u točki 2. izreke, a koja se temelji na obvezi Vijeća da poduzme potrebne mjere kako bi postupilo u skladu s pobijanom presudom. Stoga valja ukinuti točku 2. izreke pobijane presude u dijelu u kojem je njome Opći sud naložio Vijeću da poduzme mjere kako bi postupilo u skladu s tom presudom, a u preostalom dijelu protužalbu treba odbiti.

O žalbi

- 105 U okviru svoje žalbe društvo Changmao Biochemical Engineering ističe jedan žalbeni razlog, koji se odnosi na točke 130., 133., 134., 136., 137. i 139. do 141. pobijane presude te kojim prigovara Općem sudu da je počinio više pogrešaka koje se tiču prava u okviru analize koju je proveo u odnosu na prvi tužbeni razlog koji su pred njim istaknuli tužitelji u prvostupanjskom postupku.
- 106 Vijeće ističe nedopuštenost žalbe jer se pobijana presuda ne odnosi izravno na društvo Changmao Biochemical Engineering, u smislu članka 56. drugog stavka druge rečenice Statuta Suda Europske unije.
- 107 Komisija, kao i društvo Distillerie Bonollo i dr., primarno podupiru argumentaciju Vijeća.

Dopuštenost žalbe

Argumentacija stranaka

- 108 Vijeće tvrdi da pobijana presuda ne utječe izravno na žalitelja, s obzirom na to da je sporna uredba u dijelu u kojem se na njega primjenjuje već bila poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372). Stoga, na temelju uvjeta iz članka 56. drugog stavka Statuta Suda Europske unije, njemu nije dopušteno podnošenje te žalbe.
- 109 Kao prvo, Vijeće ističe da je, s jedne strane, ta presuda postala pravomoćna prije objave pobijane presude. S druge strane, ističe da je poništenje sporne uredbe, utvrđeno presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), koja se odnosila na društvo Changmao Biochemical Engineering, to društvo stavilo u položaj u kojem se nalazilo prije donošenja te uredbe, odnosno u položaj uređen Uredbom br. 349/2012. Prema mišljenju Vijeća, zbog toga valja smatrati da to što je Opći sud pobijanom presudom poništio spornu uredbu i održao njezine učinke u odnosu na društvo Ninghai Organic Chemical Factory ne može proizvesti pravne učinke na pravni položaj društva Changmao Biochemical Engineering.
- 110 Budući da ne postoji nikakva pravna veza između žalitelja i društva Ninghai Organic Chemical Factory, obveza nadležnih institucija na temelju članka 266. UFEU-a na poduzimanje mjera potrebnih za postupanje u skladu s pobijanom presudom odnosila se samo na proizvođačkog potonjeg društva.
- 111 Osim toga, Vijeće smatra da svojstvo intervenijenta u prvostupanjskom postupku društvu Changmao Biochemical Engineering ne daje ovlaštenje za podnošenje ove žalbe.

- 112 Kao drugo, Vijeće smatra da je društvo Changmao Biochemical Engineering pomiješalo pravne učinke presude od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372) s onima pobijane presude. Naime, suprotno argumentaciji u toj presudi, na temelju koje je točka 2. izreke pobijane presude zapravo nalagala Komisiji da poveća visinu antidampinških pristojbi koja su se primjenjivale na proizvode tog društva na način izložen u uvodnim izjavama 55. do 57. Provedbene uredbe (EU) 2018/921, navedena visina tih pristojbi mogla se izmijeniti u pogledu uvoza proizvoda društva Changmao Biochemical Engineering samo nakon postupka koji je Komisija pokrenula Obavijestju od 7. rujna 2017. Osim toga, iz uvodne izjave 58. Provedbene uredbe (EU) 2018/921 ne proizlazi da je pobijana presuda izravno utjecala na društvo Changmao Biochemical Engineering, tako da se ona ne može tumačiti na način da mu dodjeljuje procesnu legitimaciju u okviru ove žalbe.
- 113 Kao treće, Vijeće tvrdi da društvo Changmao Biochemical Engineering nema nikakav interes za podnošenje žalbe protiv pobijane presude jer mu njezino ukidanje ne bi donijelo nikakvu korist.
- 114 Kao četvrto, prema mišljenju Vijeća, nedopuštenost ove žalbe ne ograničava društvu Changmao Biochemical Engineering pravo na pristup sudu u pogledu akata koji na njega izravno utječu. Naime, ako to društvo nije bilo zadovoljno ishodom ispitnog postupka u pogledu svojih proizvoda, nakon što je Komisija ponovno pokrenula antidampinški postupak, moglo je podnijeti tužbu Općem sudu protiv Komisijine odluke kojom se nalaže to ponovno otvaranje, odnosno odluke koju će Komisija morati donijeti nakon Obavijesti od 7. rujna 2017.
- 115 Komisija i društvo Distillerie Bonollo i dr. podupiru tu argumentaciju.
- 116 Komisija također podsjeća na to da je nezavisna odvjetnica J. Kokott u točkama 52. i 57. svojeg mišljenja u spojenim predmetima Fresh Del Monte Produce/Komisija i Komisija/Fresh Del Monte Produce (C-293/13 P i C-294/13 P, EU:C:2014:2439) istaknula da se „[n]a žalitelja odnosno stranku koja podnosi protužalbu pobijana presuda neposredno odnosi u smislu članka 56. drugog stavka druge rečenice Statuta [Suda Europske unije] ako pobijana presuda uzrokuje nepovoljnu promjenu u pogledu njegova pravnog položaja ili njegovih odnosno njezinih gospodarskih ili nematerijalnih interesa [te da ta] presuda mora negativno utjecati na njegov materijalni položaj”. Međutim, Komisija smatra da u ovom slučaju, s obzirom na to da je sporna uredba u dijelu u kojem se primjenjivala na žalitelja poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), pobijana presuda kojom Opći sud poništava tu uredbu mijenja pravnu situaciju samo društva Ninghai Organic Chemical Factory i nema nikakav utjecaj na situaciju društva Changmao Biochemical Engineering.
- 117 Usto, Komisija pojašnjava da odluka koja proizlazi iz Obavijesti od 7. rujna 2017. o ponovnom pokretanju antidampinškog ispitnog postupka u vezi s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Kine i koja je dovela do donošenja sporne uredbe, u dijelu u kojem se ona primjenjuje na društvo Changmao Biochemical Engineering i prema kojoj se ispitni postupak treba ponovno pokrenuti od trenutka nastanka nepravilnosti, predstavlja samo pripremni akt i ne može izmijeniti pravne učinke koji proizlaze iz izreke i obrazloženja pobijane presude, koja je osim toga donesena nakon donošenja tog pripremnog akta.
- 118 Društvo Distillerie Bonollo i dr. tvrde da društvo Changmao Biochemical Engineering svojom argumentacijom mijenja uvjet dopuštenosti žalbi koje podnose intervenijenti koji nisu države članice i institucije Unije, propisan člankom 56. drugim stavkom drugom rečenicom Statuta Suda Europske unije, a koji se odnosi na činjenicu da odluka Općeg suda čije se poništenje traži na njih „izravno utječe”, na način da bi tim strankama bilo dopušteno podnošenje žalbe ako odluka Općeg suda može dovesti do donošenja pravnog akta čiji se učinci još nisu ostvarili i koji bi stoga na njih mogao utjecati samo u budućnosti. Prema mišljenju društva Distillerie Bonollo i dr., žalitelj samo preventivno upućuje na poseban i budući pravni akt, odnosno na novu provedbenu uredbu, koju bi nadležne institucije

Unije morale donijeti kako bi postupile u skladu s pobijanom presudom, i na temelju kojeg bi te institucije mogle utvrditi višu dampinšku maržu u pogledu vinske kiseline. Međutim, na dan podnošenja žalbe ta se argumentacija temelji isključivo na teoretskim razmatranjima.

- 119 Žalitelj osporava te argumente u cijelosti. Stoga, kako bi dokazalo da pobijana presuda na njega izravno utječe, u smislu članka 56. drugog stavka druge rečenice Statuta Suda Europske unije, društvo Changmao Biochemical Engineering ističe da institucije Unije, u skladu s točkom 2. izreke te presude, moraju donijeti antidampinške mjere koje se temelje na metodi izračuna vrijednosti predmetnih proizvoda koja se razlikuje od one predviđene spornom uredbom. Stoga bi se metoda izračuna „izračunane” vrijednosti koja je upotrijebljena u toj uredbi zamijenila metodom koja se odnosi na „stvarnu domaću prodajnu cijenu proizvođača iz analogne referentne zemlje”, odnosno Argentine. Novi izračun dampinške marže, utvrđen u skladu s potonjom metodom, imao bi za učinak uvođenje antidampinških pristojbi na izvoz njegovih proizvoda u Uniju koje bi bile znatno više od 13,1 %, utvrđenih spornom uredbom, ili od 10,1 %, utvrđenih Provedbenom uredbom br. 349/2012 i konačno potvrđenih Provedbenom uredbom (EU) 2018/921.
- 120 Prema mišljenju društva Changmao Biochemical Engineering, iz tih elemenata jasno proizlazi da se točka 2. izreke pobijane presude na njega izravno odnosi.
- 121 Žalitelj dodaje da u svakom slučaju ispunjava i kriterije dopuštenosti navedene u presudi od 2. listopada 2003., *International Power i dr./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P i C-180/01 P, EU:C:2003:534)*, u kojoj je Sud u biti utvrdio da odluka Općeg suda „izravno utječe” na intervenijente u prvostupanjskom postupku koji bi mogli biti izloženi riziku tužbi za naknadu štete pred nacionalnim sudovima zbog mjera koje je donijela Komisija, a kojima se izvršava ta odluka. On tvrdi da u ovom slučaju on snosi taj rizik.

Ocjena Suda

- 122 U skladu s člankom 56. drugim stavkom drugom rečenicom Statuta Suda Europske unije, žalbu protiv odluke Općeg suda mogu podnijeti intervenijenti u prvostupanjskom postupku koji nisu države članice i institucije Unije samo ako odluka Općeg suda na njih „izravno utječe”.
- 123 U ovom slučaju, kao što to ističu Vijeće, Komisija i društvo Distillerie Bonollo i dr., sporna uredba u dijelu u kojem se odnosila na žalitelja iz ove žalbe poništena je presudom od 1. lipnja 2017., *Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372)*, koja je postala pravomoćna. On je stoga stavljen u situaciju u kojoj se nalazio prije stupanja na snagu te uredbe, to jest u situaciju uređenu Provedbenom uredbom br. 349/2012, koja je predviđala antidampinšku pristojbu od 10,1 % u odnosu na proizvode društva Changmao Biochemical Engineering.
- 124 Budući da je, kao što je to Komisija potvrdila na raspravi pred Sudom, ispitni postupak revizije koji je ona pokrenula nakon Obavijesti od 7. rujna 2017. bio prekinut do donošenja presude Suda u okviru ovog postupka, dopuštenost žalbe uvjetovana je samo pitanjem odnosi li se pobijana presuda izravno na društvo Changmao Biochemical Engineering, u smislu članka 56. drugog stavka druge rečenice Statuta Suda Europske unije.
- 125 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Opći sud pobijanom presudom poništio spornu uredbu s obrazloženjem da, zbog toga što je društvima Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory odbijeno odobrenje za nastavak korištenja MET-a, uobičajena vrijednost njihovih proizvoda tijekom postupka djelomične privremene revizije nije bila utvrđena „na temelju domaće prodajne cijene u Argentini”, kao što je to bio slučaj s proizvođačima izvoznicima koji nisu imali MET u početnom ispitnom postupku, nego je „izračunana” „na temelju troškova proizvodnje u Argentini”. Tu promjenu metodologije u odnosu na izračun koji je proveden u početnom ispitnom postupku u odnosu na proizvođače izvoznike koji nisu imali MET Opći sud smatrao je povredom članka 11.

stavka 9. Temeljne uredbe, s obzirom na to da se nije temeljila na promjeni okolnosti. Osim toga, Opći sud je u točki 134. pobijane presude pojasnio da, iako iz sporne uredbe proizlazi da je odabir tako upotrijebljene metodologije bio uzrokovan osobito razlikama u troškovima između postupaka proizvodnje vinske kiseline u Argentini i Kini, odnosno između prirodnog i sintetičkog postupka, te su razlike postojale i bile su poznate u fazi početnog ispitnog postupka.

- 126 Najprije valja istaknuti da nijedna od stranaka koje su sudjelovale u ovom postupku nije osporila tvrdnju društva Changmao Biochemical Engineering prema kojoj je uobičajena vrijednost, kako je izračunana na temelju argentinskih domaćih prodajnih cijena, a ne na „temelju troškova proizvodnje u Argentini”, imala za učinak uvođenje znatno viših pristojbi od 13,1%, koje su uvedene spornom uredbom. Stoga, kao i u predmetu u kojem je donesena presuda od 2. listopada 2003., International Power i dr./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P i C-180/01 P, EU:C:2003:534, t. 52.), na koju upućuje žalitelj, postoji opasnost da mjere koje je Komisija donijela radi postupanja u skladu s pobijanom presudom budu nepovoljne za društvo Changmao Biochemical Engineering i da ono bude izloženo riziku tužbi za plaćanje antidampinških pristojbi znatno viših od onih uvedenih spornom uredbom.
- 127 Osim toga, kao što to proizlazi iz točke 1. izreke pobijane presude, sporna uredba poništena je u cijelosti, a ne u odnosu na određenog proizvođača izvoznika.
- 128 Iz toga proizlazi da, kao što je to nezavisni odvjetnik u biti istaknuo u točkama 152. i 153. svojeg mišljenja, Komisija mora, kako bi postupila u skladu s pobijanom presudom, ponovno izračunati uobičajenu vrijednost na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini, ne samo u odnosu na društvo Ninghai Organic Chemical Factory nego i u odnosu na društvo Changmao Biochemical Engineering.
- 129 Slijedom toga, valja smatrati da pobijana presuda izravno utječe na društvo Changmao Biochemical Engineering u smislu članka 56. drugog stavka druge rečenice Statuta Suda Europske unije i da stoga njegovu žalbu treba proglasiti dopuštenom.
- 130 U tom pogledu, argumenti Vijeća koji se temelje na Obavijesti od 7. rujna 2017. nemaju utjecaja na ocjenu dopuštenosti ove žalbe.
- 131 Isto vrijedi i za argumentaciju društva Distillerie Bonollo i dr. prema kojoj se na društvo Changmao Biochemical Engineering ne odnosi izravno pobijana presuda, nego mjere koje će naknadno donijeti institucije Unije radi postupanja u skladu s tom presudom. Oni tvrde da bi se tek nakon donošenja tih mjera moglo smatrati da se navedena presuda izravno odnosi na žalitelja, u smislu članka 56. drugog stavka druge rečenice Statuta Suda Europske unije.
- 132 U tom pogledu dovoljno je utvrditi da, kao što je to u biti naveo nezavisni odvjetnik u točki 162. svojeg mišljenja, ako je akt koji je poništen presudom Općeg suda uredba, Komisijina obveza da poduzme potrebne mjere kako bi postupila u skladu s tom presudom nastaje tek po završetku postupka po ovoj žalbi.
- 133 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja odbiti argument Vijeća o postojanju zapreke vođenju postupka i proglasiti ovu žalbu dopuštenom.

Jedini žalbeni razlog

- 134 Jedini žalbeni razlog podijeljen je na tri dijela. Prvim dijelom tog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je smatrao da je Vijeće promijenilo metodologiju za utvrđivanje uobičajene vrijednosti predmetnih proizvoda i tako povrijedilo članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe. Drugi dio navedenog žalbenog razloga temelji se na nepostojanju razlikovanja

između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu surađivali. Naposljetku, trećim dijelom žalbenog razloga žalitelj tvrdi da pobijana presuda sadržava pogreške u ocjeni koje se odnose na uobičajenu vrijednost u zemljama bez tržišnog gospodarstva.

Prvi dio jedinog žalbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe

– Argumentacija stranaka

- 135 Prvim dijelom svojeg jedinog žalbenog razloga društvo Changmao Biochemical Engineering tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da je Vijeće povrijedilo članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe jer je tijekom postupka djelomične revizije koji je doveo do donošenja sporne uredbe koristilo metodu izračuna uobičajene vrijednosti koja se razlikuje od one koja je korištena u početnom ispitnom postupku. To društvo smatra da je ista metoda primijenjena u ovom slučaju. Do razlike u rezultatu došlo je zbog posebnih činjenica u ovom slučaju i, konkretno, zbog razlika u proizvodnji vinske kiseline u Argentini i Kini.
- 136 Usto, prema mišljenju žalitelja, činjenica da je Opći sud smatrao da je upotreba izračunane uobičajene vrijednosti, a ne uobičajene vrijednosti koja se temelji na stvarnim prodajnim cijenama u analognoj referentnoj zemlji, odražavala promjenu metodologije, zabranjenu na temelju članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, koja je dovela do neopravdanog ograničavanja diskrecijske ovlasti kojom institucije Unije raspolažu za izračun uobičajene vrijednosti.
- 137 Žalitelj dodaje da, čak i pod pretpostavkom da je došlo do takve promjene metodologije, ona bi bila opravdana značajnom promjenom okolnosti tijekom postupka djelomične privremene revizije koje su utjecale na djelatnosti kineskih izvoznika te su dovele do toga se oni nisu više mogli koristiti statusom MET-a koji su imali tijekom početnog ispitnog postupka. On smatra da je Opći sud pogriješio jer nije smatrao da je gubitak tog statusa promjena okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe. Vijeće je tijekom postupka revizije trebalo upotrijebiti uobičajenu vrijednost izračunanu na temelju troškova proizvodnje u analognoj referentnoj zemlji zbog gubitka tog statusa.
- 138 Komisija ističe da valja utvrditi treba li članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe tumačiti usko, odnosno na način koji žalitelj predlaže, tj. tako da se primjenjuje na „svakog poduzetnika pojedinačno”, ili široko, kako je Opći sud to učinio u pobijanoj presudi, i koji u biti podrazumijeva provedbu usporedbe „među ispitnim postupcima”.
- 139 Komisija smatra da valja prihvatiti tumačenje Općeg suda. Prema njezinu mišljenju, iz općeg konteksta članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe može se zaključiti da se cilj te odredbe sastoji od jamčenja pravne sigurnosti svim poduzetnicima na koje se odnose antidampinške mjere. Stoga, Komisija ističe da se navedena odredba u okviru postupaka revizije – poput postupka djelomične privremene revizije koji je doveo do donošenja sporne uredbe – može smatrati izrazom općeg načela jednakog postupanja, koje je propisano u članku 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Razmatranje Općeg suda u pobijanoj presudi bilo bi u skladu s tim tumačenjem.
- 140 Stoga, prema Komisijinu mišljenju, taj prvi dio jedinog žalbenog razloga, kao i žalbu u cijelosti, treba odbiti kao neosnovane.
- 141 Društvo Distillerie Bonollo i dr. tvrde da je jedini žalbeni razlog nedopušten u svakom od svojih dijelova jer je društvo Changmao Biochemical Engineering zahtijevalo od Suda nadzor ocjene činjenica koju je proveo Opći sud ili se samo ograničilo na ponavljanje argumenata koje su Vijeće i Komisija već iznijeli tijekom prvostupanjskog postupka. Štoviše, tužitelji u prvostupanjskom postupku smatraju da taj jedini žalbeni razlog u svakom slučaju treba odbiti kao neosnovan.

– *Ocjena Suda*

- 142 U skladu s člankom 11. stavkom 9. Temeljne uredbe, Komisija u svim ispitnim postupcima za reviziju mora, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primijeniti istu metodologiju koja je primijenjena u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja antidampinške pristojbe o kojoj je riječ, vodeći pritom računa, među ostalim, o članku 2. te uredbe.
- 143 Prema sudskoj praksi, iznimka koja dopušta institucijama da u postupku revizije, u slučaju promijenjenih okolnosti, primijene metodu različitu od one koja je bila primijenjena u početnom ispitnom postupku mora se usko tumačiti, kao i svako drugo odstupanje ili iznimka od općeg pravila (presuda od 19. rujna 2013., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, t. 17. i navedena sudska praksa).
- 144 Obveza uskog tumačenja ne dopušta institucijama tumačenje i primjenu te odredbe na način koji nije u skladu s njezinim tekstom i svrhom (presuda od 19. rujna 2013., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, t. 19. i navedena sudska praksa).
- 145 U ovom slučaju, s jedne strane, kao što to proizlazi iz točke 129. pobijane presude, u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja Uredbe br. 130/2006 uobičajena vrijednost predmetnih proizvoda društava Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory, kojima je MET bio odobren, izračunana je na temelju njihovih stvarnih domaćih prodajnih cijena, u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. Temeljne uredbe, dok je u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije bio odobren uobičajena vrijednost izračunana na temelju domaćih prodajnih cijena u analognoj zemlji, to jest u Argentini, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) te uredbe.
- 146 S druge strane, iz točke 131. pobijane presude proizlazi da je, u okviru ispitnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe, uobičajena vrijednost predmetnih proizvoda društava Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory izračunana na temelju troškova proizvodnje u analognoj zemlji, to jest Argentini, u skladu s člankom 2. stavkom 7. Temeljne uredbe.
- 147 U tom pogledu, kao što je to u biti utvrdio nezavisni odvjetnik u točki 174. svojeg mišljenja, s obzirom na to da je MET bio odbijen tim dvama kineskim proizvođačima izvoznicima tijekom ispitnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe, uobičajena vrijednost više se nije mogla utvrditi u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. Temeljne uredbe.
- 148 U tim okolnostima valja smatrati da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 132. pobijane presude utvrdio da činjenica da je uobičajena vrijednost za dva kineska proizvođača izvoznika izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju domaćih prodajnih cijena u toj zemlji, predstavlja promjenu metodologije u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe. Naime, on u tom pogledu točno navodi da je „uobičajena vrijednost za proizvođače izvoznike kojima nije odobrena primjena MET-a izračunana na temelju argentinskih domaćih prodajnih cijena u početnom ispitnom postupku, dok je ona u ispitnom postupku revizije za dva kineska proizvođača izvoznika kojima više nije mogla biti odobrena primjena MET-a u biti izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini”. Također je pravilno istaknuo da se tekst članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, koji upućuje na primjenu iste metodologije u početnom ispitnom postupku i ispitnom postupku revizije, ne ograničava samo na zahtjev primjene iste metodologije na isti gospodarski subjekt.
- 149 Osim toga, kao što to proizlazi iz članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, ako su institucije Unije dužne primijeniti istu metodologiju za izračun uobičajene vrijednosti za proizvođače izvoznike kojima nije odobrena primjena MET-a tijekom početnog ispitnog postupka i ispitnog postupka revizije, osim ako se okolnosti nisu promijenile, društvo Changmao Biochemical Engineering uzalud prigovara Općem sudu da nije opravdao promjenu metodologije u ovom slučaju postojanjem promijenjenih okolnosti. U tom pogledu dovoljno je istaknuti da je Opći sud u točki 134. pobijane presude utvrdio da „[sporna]

uredba ne upućuje na promjenu okolnosti”, s obzirom na to da se opravdanje Vijeća, navedeno u uvodnoj izjavi 27. te uredbe, koje se odnosi na razliku između metoda proizvodnje u Argentini i Kini, ne može smatrati promjenom okolnosti jer su „te razlike postojale i već su bile poznate u fazi početnog ispitnog postupka”.

- 150 Usto, valja pojasniti da se ne može smatrati da gubitak MET-a nekog poduzetnika predstavlja promjenu okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe koja bi opravdavala primjenu metodologije u postupku revizije različite od one primijenjene u postupku koji je doveo do uvođenja predmetne antidampinške pristojbe.
- 151 Naime, svako drugo tumačenje dovelo bi do toga da bi primjenjivost te odredbe, u pogledu poduzetnika iz zemalja bez tržišnog gospodarstva kojima je dodijeljen MET, ovisila o dobroj volji tih poduzetnika ili mogućnosti koja im je pružena da nastave poslovati u uvjetima svojstvenima tržišnom gospodarstvu.
- 152 Naposljetku, kad je riječ o argumentu društva Changmao Biochemical Engineering, kako je naveden u točki 136. te presude, koji se odnosi na diskrecijsku ovlast kojom raspolažu institucije Unije za izračun uobičajene vrijednosti, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da izbor između različitih metoda izračuna dampinške marže i ocjene uobičajene vrijednosti proizvoda podrazumijeva ocjenu složenih gospodarskih situacija u okviru kojih te institucije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću (vidjeti u tom smislu presudu od 27. rujna 2007., Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, t. 40. i 41. i navedenu sudsku praksu).
- 153 Međutim, budući da je zakonodavac Unije namjeravao ograničiti navedenu diskrecijsku ovlast u odnosu na primjenu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, valja pojasniti da je Vijeće bilo dužno tijekom ispitnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe, a s obzirom na to da nije bilo promjene okolnosti, primijeniti istu metodu kao što je ona koja je primijenjena u postupku koji je doveo do uvođenja predmetne antidampinške pristojbe.
- 154 Stoga valja odbiti prvi dio jedinog žalbenog razloga.

Drugi i treći dio jedinog žalbenog razloga, koji se temelje na pogreškama koje se tiču prava koje je počinio Opći sud kada je ocijenio da je žalitelj bio u istoj situaciji kao i proizvođači koji nisu surađivali i kada je smatrao da se jedinstvena uobičajena vrijednost mora primijeniti na sve proizvođače izvoznike kojima je odbijen MET

– Argumentacija stranaka

- 155 Drugim i trećim dijelom svojeg jedinog žalbenog razloga društvo Changmao Biochemical Engineering tvrdi da je Opći sud u točkama 139. do 141. pobijane presude počinio više pogrešaka koje se tiču prava, koje se prije svega odnose na nepostojanje razlikovanja između kategorija proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu surađivali te na primjenu jedinstvene uobičajene vrijednosti na sve proizvođače izvoznike kojima je odbijen MET.
- 156 Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud je pogriješio kad nije uzeo u obzir tu razliku prilikom utvrđivanja uobičajene vrijednosti korištene za izračun dampinške marže. U tom pogledu društvo Changmao Biochemical Engineering pojašnjava da, iako se izračun dampinške marže za kategoriju proizvođača izvoznika koji nisu surađivali utvrđuje na temelju „najboljih dostupnih podataka” iz analogne zemlje, u skladu s člankom 18. Temeljne uredbe, izračun te marže koji se odnosi na kategoriju proizvođača izvoznika koji su surađivali temelji se na podacima koje su oni sami dostavili institucijama Unije u okviru svoje suradnje s njima. Međutim, ne praveći nikakvu razliku između tih dviju kategorija proizvođača, Opći sud pogrešno ih je stavio u istu situaciju te je proizvođače izvoznike koji su

surađivali podvrgnuo istim pravilima za izračun uobičajene vrijednosti kao što su ona koja se primjenjuju na proizvođače izvoznike koji nisu surađivali, odnosno ona koja se temelje na „najboljim dostupnim podacima”, na temelju članka 18. Temeljne uredbe.

- 157 Žalitelj smatra da je Opći sud trebao priznati postojanje treće kategorije proizvođača izvoznika, kojih je on sam bio dio nakon što je izgubio svoj status MET-a, odnosno kategorije kineskih proizvođača izvoznika kojima se više ne priznaje MET, ali koji su surađivali u okviru ispitnog postupka djelomične privremene revizije. Prema njegovu mišljenju, članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe ne može se primijeniti na tu kategoriju proizvođača izvoznika. Naime, postupanje koje se primjenjuje na proizvođače izvoznike koji su surađivali i koji su tijekom početnog ispitnog postupka imali MET ne može dovesti do primjene te odredbe u pogledu tih istih proizvođača izvoznika za koje se, iako su surađivali tijekom djelomične privremene revizije koja je dovela do donošenja sporne uredbe, ipak nije smatralo da posluju u uvjetima tržišnog gospodarstva.
- 158 Prema mišljenju društva Changmao Biochemical Engineering, institucije Unije trebale bi u svakom slučaju imati mogućnost primjene članka 2. Temeljne uredbe na tu kategoriju proizvođača izvoznika, uzimajući u obzir i nove okolnosti koje su dovele do gubitka MET-a i činjenicu da su oni u potpunosti surađivali s navedenim institucijama.
- 159 Komisija ističe da je razlika između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu relevantna samo ako se referentni pravni okvir temelji na pristupu „za svakog poduzetnika pojedinačno”, što društvo Changmao Biochemical Engineering nije uspjelo utvrditi. Osim toga, upućivanja potonjeg, s jedne strane, na članak 18. Temeljne uredbe i, s druge strane, na opasnost od diskriminacije bespredmetna su.
- 160 Društvo Distillerie Bonollo i dr. smatraju da drugi i treći dio jedinog žalbenog razloga treba odbiti kao nedopuštene.

– *Ocjena Suda*

- 161 Argumentacija društva Changmao Biochemical Engineering istaknuta u prilog drugom i trećem dijelu njegova jedinog žalbenog razloga proizlazi iz pogrešnog tumačenja pobijane presude. Naime, u točki 139. te presude Opći sud smatrao je da, „za razliku od proizvođača izvoznika koji nisu surađivali, [društva Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory] imala su pravo na individualnu antidampinšku pristojbu služeći se svojim odnosnim izvoznim cijenama”. U tu je svrhu istaknuo da iz uvodne izjave 22. sporne uredbe proizlazi da su, s obzirom na to da su oba proizvođača izvoznika surađivala, imala pravo na osobni tretman u pogledu izračuna uobičajene vrijednosti svojih proizvoda.
- 162 Stoga valja odbiti drugi dio jedinog žalbenog razloga kao neosnovan.
- 163 Što se tiče navodnih pogrešaka Općeg suda u pogledu primjene iste uobičajene vrijednosti na sve proizvođače izvoznike kojima je odbijen MET, Opći sud najprije je u točki 140. pobijane presude naveo da iz sudske prakse proizlazi „da se na temelju članka 9. stavka 5. Temeljne uredbe pojedinačna antidampinška pristojba uobičajeno izračunava usporedbom uobičajene vrijednosti koja se primjenjuje na sve proizvođače izvoznike i pojedinačnih izvoznih cijena predmetnog proizvođača”. Zatim je u točki 141. te presude naveo da je za proizvođače izvoznike koji nisu surađivali i kojima je odbijen MET zadržana jedinstvena uobičajena vrijednost „jer se u toj situaciji izračun uobičajene vrijednosti temelji na informacijama analogne zemlje i, dakle, neovisno o informacijama koje se na njih odnose”. Opći sud je u tom pogledu dodao da „u potonjem slučaju proizvođač izvoznik uvijek može zatražiti osobni tretman, što podrazumijeva da će se pojedinačna dampinška marža izračunati usporedbom uobičajene vrijednosti, koja je jednaka za sve, i vlastitih izvoznih cijena, umjesto usporedbom uobičajene vrijednosti s izvoznom cijenom industrije”.

- 164 Ne može se prihvatiti tvrdnja društva Changmao Biochemical Engineering prema kojoj bi institucije Unije trebale imati mogućnost primijene članka 2. Temeljne uredbe na proizvođače izvoznike koji su surađivali, s obzirom na to da ta odredba ne daje proizvođaču izvozniku koji ne ispunjava uvjete za MET i koji je surađivao pravo na povoljnije postupanje u pogledu utvrđivanja uobičajene vrijednosti. Osim toga, valja utvrditi da žalitelj u svakom slučaju nije dokazao na koji bi način razlikovanje između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu zakonito ovlašćivalo Vijeće da zamijeni primjenu stvarnih cijena u analognoj zemlji, kao što je to bio slučaj u početnom ispitnom postupku za kineske proizvođače izvoznike koji nisu ispunjavali uvjete za MET, primjenom izračunane uobičajene vrijednosti.
- 165 U tim okolnostima valja odbiti treći dio jedinog žalbenog razloga kao neosnovan i odbiti taj žalbeni razlog.
- 166 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbu treba odbiti.

Troškovi

- 167 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika, kad žalba nije osnovana ili kad je osnovana i Sud sam konačno odluči o sporu, Sud odlučuje o troškovima.
- 168 U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Na temelju članka 138. stavka 2., ako više stranaka ne uspije u postupku, Sud odlučuje o podjeli troškova.
- 169 Budući da u ovom slučaju društvo Changmao Biochemical Engineering nije uspjelo sa svojom žalbom te s obzirom na to da su društvo Distillerie Bonollo i dr., Vijeće i Komisija zatražili da društvo Changmao Biochemical Engineering snosi troškove, treba mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove društva Distillerie Bonollo i dr. te troškove Vijeća i Komisije u žalbenom postupku.
- 170 Budući da je Komisija djelomično uspjela u svojim protužalbenim razlozima u okviru postupka protužalbe, valja joj naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i četiri petine troškova društava Distillerie Bonollo i dr. u vezi s tom protužalbom.
- 171 Društvo Changmao Biochemical Engineering i Vijeće snosit će vlastite troškove nastale u okviru protužalbe.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Žalba se odbija.**
- 2. Ukida se točka 2. izreke presude Općeg suda Europske unije od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, EU:T:2018:251), u dijelu u kojem je u toj točki Opći sud Europske unije naložio Vijeću Europske unije da poduzme mjere kako bi postupilo u skladu s tom presudom.**
- 3. U preostalom dijelu protužalba se odbija.**
- 4. Društvu Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova društava Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA i Caviro Distillerie Srl kao i troškova Vijeća Europske unije i Europske komisije u okviru žalbe.**

5. **Europskoj komisiji nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i četiriju petina troškova društava Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA i Caviro Distillerie Srl u okviru protužalbe.**
6. **Društvo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove u vezi s protužalbom.**

Potpisi